

פואנטיליזם

מראַה נכנס לעין מראַה יוצא
 כמיהה נכנסת ויוצאת וכמיהה הפוכה מתישבת
 על הכרסא הפנימית הנמעכת מכבד
 הלב הרוצה
 לחצים – כתמים חומים נשפכים, זכרונות
 נקדות אדמות ושחורות
 העולם פרודות פרודות
 צלומי-זכרון דהים
 מהבהבים בשורה, נשרפים בלהבת-
 המות, נותרים חרוכים-
 שחומים כשהפה נפתח לטעם גלידת
 תותים ורדה הגוף מתקשה
 מתגונן מפני אויב דמיוני הבטן
 חמה ותאנה מכח זכירה אהובה,
 זכר אהוב, העולם
 פרודות פרודות
 מי זה שכותב שירים על "דמות", "מצב" –
 בדותות של מח
 אכזב (עשוי לחצים, כתמים חומים
 נשפכים זכרונות-נקדות וכי')

נאן גוף בזהב מזדעזע. גם נקדות נשרפות
 גם קיויים לוקבים
 גם יחידות גדולות כחלות (בית עץ שמש כנסיה
 כיסא)

מכתב גלוי לקוראי השירה

אח חכם, גדול ונהיר המח. שומר על
אחותו הקטנה מפני השגעון.
המח קולט 10 מיליון ארועים לשנה
אבל משרר לתודעה שנים-שלשה.
יכלתי לכתב על העוגה. על החיים.
על החתיך. על עיניו. על מכנסיו.
יכלתי לעשות מיטפורות פורחות,
מתפוצצות.
יכלתי לנהל פרשיות אהבים (סוערות)
עם חפצים, מלים, חלומות
ולדוח לעולם עליהן ע"י כתב עתיים לשיחה
בארץ. אינני רוצה.
אינני יכולה. אינני יכולה להיות רוצה.
כל התרחשות נעה ב-10 מיליון גלי אור-קול
וחלקיקיה. פוטונים זעירים מכל מה שנתן לשער
וקנרקים זעירים אף יותר
מתנפצים בפגוע חבלני מסכן.
(על הפגוע ידוח כתב עתיים אחר).
וכי מה נתן לכתב על חלקיקים גרעיניים
כאלה. שאתם אינכם קולטים
אפילו בעין
מזינת.

רחל הלפר

אוטו־ארוטיקה

לקוקי הַיָּמָּ יָמָּ יָמָּ
חוזרים אל רקמת המים עצמם
ובשרם של המים נעור נצת
לאהבת הים את עצמו ובלבד
שהפק הימנימימיים ילף
ויבעיר עמק דמים
של אוקיני דמים
של אוקיני ענק
בפלנטה קטנה זו

מתוך "ויקית", או: "עקרון אי הודאות"
העומד לראות אור

ריהוט פנימי

כפק נבהל מעלה
לצוף על זמים כבדים
נחלץ ממשברים הומים
נשמה קטנה צחה נחלצת
מכבד מחץ דאגה
כצמרת דואה מסתמן רשום עדין
על פני רקיע שצבעו נמצץ ממנו
בפיה התאב של חמה שוקעת
להעתיק רגש כבד יונק לשד
לפינה אחרת
ובמקומו זוה פנמה
נשמה קלה
מי יכול הנה להאמין
שזה כמו סדור רהיטים

צביעות

בסך הכל אני רוצה
אשרת כניסה זמנית
אל תוך חייך,
רגע אחד על כסא מתקפל
ברוח ים צורבת.
לחוש אותך חש אותי חשה אותך
בתוך הבהוב אחד של
חשך.
אני רוצה אותך
רק
בשקט שאול
בתוך בית מתקפל
באי
שרואים בו מכל מקום
את קצותיו.